

No.Φ09222/639

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΥΡΕ ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Αριθμός προσφυγής 4767/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

10 Ιανουαρίου 2012

Η παρούσα απόφαση είναι οριστική, αλλά ενδέχεται να υποστεί τυπικές διορθώσεις.

Στην υπόθεση ~~ΟΕ~~κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζοντας σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Anatoly Kovler, *Πρόεδρος,*

Mirjana Lazarova Trajkovska,

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο, *δικαστές,*

και τον Andre Wampach, *Αναπληρωτή Γραμματέα του Τμήματος,*

Αφού συνεδρίασε ιδιαιτέρως στις 6 Δεκεμβρίου 2011,

Εκδίδει την κατωτέρω απόφαση, η οποία ελήφθη την ημερομηνία αυτή:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει προσφυγής (υπ' αριθ. 4767/09) κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία κατατέθηκε στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ("η Σύμβαση") από υπήκοο της "πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας", τον κ. ~~ΟΕ~~ προσφεύγων") στις 18 Δεκεμβρίου 2008.

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από τον κ. V. Georgiev, δικηγόρο Bitola. Η Ελληνική Κυβέρνηση ("Κυβέρνηση") εκπροσωπήθηκε από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του Πληρεξουσίου της, κ. Ι. Μπακόπουλο και κα. Γ. Κόττα, Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 ο Πρόεδρος του Πρώτου Τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει την προσφυγή στην Κυβέρνηση.

4. Η Κυβέρνηση της "πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας", η οποία ενημερώθηκε για την προσφυγή λόγω της εθνικότητας του προσφεύγοντος (Άρθρο 36§1 της Σύμβασης και Κανόνας 44 των Κανόνων του Δικαστηρίου), δεν θέλησε να παρέμβει.

5. Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο Νο.14, η προσφυγή ανατέθηκε σε Επιτροπή Τριών Δικαστών.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

6. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1965 και ζει στην Bitola (“πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας”).

7. Στις 28 Φεβρουαρίου 2005 συνελήφθη από την ελληνική αστυνομία και ασκήθηκε ποινική δίωξη εναντίον του για αδικήματα σχετικά με ναρκωτικά.

8. Στις 10 Μαρτίου 2006 το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (First Instance Criminal Court) καταδίκασε τον προσφεύγοντα σε 15ετή φυλάκιση και πρόστιμο 30.000 ευρώ (απόφαση 345/2006).

9. Την ίδια ημερομηνία ο προσφεύγων άσκησε έφεση ενώπιον του Εφετείου Κακουρηγημάτων Θεσσαλονίκης, με την οποία αμφισβητούσε τα πορίσματα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων.

10. Η δίκη, η οποία είχε αρχικά οριστεί για τις 10 Δεκεμβρίου 2008, αναβλήθηκε στη συνέχεια για τις 27 Νοεμβρίου 2009 λόγω της απεργίας των δικηγόρων και των δικαστικών υπαλλήλων.

11. Με την απόφασή του από 27 Νοεμβρίου 2009, το Εφετείο μείωσε την ποινή του προσφεύγοντα σε φυλάκιση 14 ετών και πρόστιμο 20.000 ευρώ (αποφάσεις 1887-88/2009). Σύμφωνα με τη δικογραφία, δεν ασκήθηκε έφεση επί νομικών ζητημάτων κατά της απόφασης αυτής.

12. Στις 2 Μαρτίου 2011 ο προσφεύγων απελάθηκε προς την “πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας”.

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6§1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

13. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι η διάρκεια της διαδικασίας ήταν ασυμβίβαστη προς την απαίτηση της "λογικής διάρκειας" που ορίζει το Άρθρο 6§1 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

"Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικαστεί (...) εντός λογικής προθεσμίας, από δικαστήριο (...), το οποίο θα

αποφασίζει (...) επί των αμφισβητήσεων επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως (...)"

14. Η Κυβέρνηση αμφισβήτησε αυτόν τον ισχυρισμό.

15. Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 28 Φεβρουαρίου 2005, όταν ο προσφεύγων συνελήφθη και ασκήθηκε ποινική δίωξη εναντίον του, και τελείωσε στις 27 Νοεμβρίου 2009, με την έκδοση των αποφάσεων 1887-88/2009 του Εφετείου. Έτσι, διήρκεσε περίπου τέσσερα χρόνια και εννέα μήνες για δύο επίπεδα δικαιοδοσίας.

A. Επί του παραδεκτού

16. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η προσφυγή δεν είναι έκδηλα αβάσιμη, υπό την έννοια του Άρθρου 35§3 της Σύμβασης. Σημειώνει επίσης ότι δεν προσκρούει σε άλλο λόγο απαραδέκτου. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

17. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας πρέπει να αξιολογείται υπό το φως των περιστάσεων της υπόθεσης και αναφορικά με τα εξής κριτήρια: πολυπλοκότητα της υπόθεσης, συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμόδιων αρχών, και οι συνέπειες της διαφοράς όσον αφορά τον προσφεύγοντα (βλ. μεταξύ άλλων αρχών, *Pelissier and Sassi κατά Γαλλίας* [GC], No.25444/94, §67, ΕΔΔΑ 1999-II).

18. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, αν και η συνολική διάρκεια της διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση ήταν τέσσερα χρόνια και εννέα μήνες για δύο επίπεδα δικαιοδοσίας, η διαδικασία ενώπιον του Εφετείου Κακουρηγμάτων Θεσσαλονίκης διήρκεσε περισσότερο από τρία έτη και οκτώ μήνες, περίοδος που φαίνεται υπερβολική.

19. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει τη γνώμη ότι η περίοδος των δύο ετών και εννέα μηνών που πέρασε από την ημερομηνία που ο προσφεύγων άσκησε έφεση έως την ημερομηνία που ορίστηκε αρχικά η εκδίκαση της υπόθεσης ήταν υπερβολική και οφειλόταν εξ ολοκλήρου στις εθνικές αρχές. Έτσι, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ο χειρισμός της υπόθεσης

εκ μέρους των εθνικών αρχών δεν διευκόλυνε και παρέτεινε αδικαιολόγητα την έγκαιρη ολοκλήρωσή της. Κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου, η διάρκεια της διαδικασίας μπορεί να εξηγηθεί μόνο από την παράλειψη των εγχώριων δικαστηρίων να ασχοληθούν επιμελώς με την υπόθεση (βλ. *Gumuyten κατά Τουρκίας*, Νο.47116/99, §§ 24-26, 30 Νοεμβρίου 2004).

20. Εν όψει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη σχετική νομολογία του, τη διάρκεια της διαδικασίας της έφεσης και τις καθυστερήσεις που οφείλονται στις αρχές, το Δικαστήριο κρίνει ότι η διάρκεια της διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση δεν πληρούσε την απαίτηση περί "εύλογης διάρκειας".

Ως εκ τούτου, διαπιστώθηκε παραβίαση του Άρθρου 6§1.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

21. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

"Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους επιτρέπει την ατελή μόνον επανόρθωση των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο επιδικάζει στον ζημιωθέντα διάδικο, εφόσον συντρέχει λόγος, μία δίκαιη ικανοποίηση".

22. Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε αξίωση για δίκαιη ικανοποίηση. Συνεπώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να του επιδικαστεί κανένα σχετικό ποσό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Κηρύσσει την προσφυγή παραδεκτή,
2. Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης,
3. Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει λόγος επιδίκασης δίκαιης ικανοποίησης στον προσφεύγοντα.

Συντάχθηκε στην αγγλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 10 Ιανουαρίου 2012 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

Υπογραφή

Andre Wampach

Αναπληρωτής Γραμματέας

Αθήνα, 15.02.2012

Ακριβής μετάφραση από τα αγγλικά

Η μεταφράστρια Ελένη Δημητρίου

Υπογραφή

Anatoly Kovler

Πρόεδρος